

מס' 4 - א 1 אס 1
מס' 11 - א 1 אס 1

16 מס 16

סודי ביותר
(4 עותקים)

טיכום התייעצות אצל ראש הממשלה

תל-אביב, יום כיפור, 6.10.73 שעה 08.05

נרשם ע"י מר אלי מזרחי

ה ש ח ת פ ו : רה"מ הגב' ג. מאיר, שהב"ט מ.דיין, הרמטכ"ל ר/א. ד. אלעזר, ראמ"נ אלוף א. זעירא, עוזר שהב"ט ר/א צ. צור, השר י. גלילי, (בהמשך השר י. אלון).

שהב"ט מ.דיין: מבקש להעלות מספר דברים. על חלק מהם הרמטכ"ל וראש אמ"נ יפתחו. יציג את הבעיות מן הקל אל הכבד.

א. קודם כל ביחס לערביי השטחים, לא למנוע מהם לבוא לעבוד, להשאיר הכל כרגיל. לא לסגור הגשרים. המשך מדיניות ליברלית. ירצו לברוח - יברחו.

ב. מציע לפנות היום את הילדים מרמת הגולן, מרש"ל ואבו-רודס. סך הכל בגולן 30 ילד. אם יש להם רעיונות אחרים, זה ענינם. לפנות ערב או אחה"צ להציע להם להוציא את הילדים לטיול. להוריד אותם משם. נשים, תרצנה להישאר - תישארנה. אותו דבר לגבי אבו-רודס. אם יש משפחות ומטיילים, לא נחעסק אחם. בהחלט יכולה להיות התקפה על שארם או אבו-רודס.

רה"מ הגב' מאיר: כדי לא לגרום להם לנחת-רוח, מציעה שהילדים יתחילו לרדת מהגולן כבר עכשו, ולא ערב הפעולה.

הרמטכ"ל: אנחנו כבר ערב הפעולה.

רה"מ הגב' מאיר: בענין הילדים. אני מכירה את האנשים. לא מוציאים את הילדים. אני חושבת שזו צריכה להיות הוראה.

שהב"ט מ.דיין: אומרים לרדה - שיורידו. מחר שיערערו בפנייך.

הרמטכ"ל:

מסכם: בענין הילדים מוציאים מהרמה, אבו-רודיס, מרש"ל והמשפחות מבסיסי חיל האוירי בשדות שלנו בסיני.

שר הבטחון:

בענין ארה"ב. הם הודיעו עד עכשו שאינם רואים הכנות למלחמה. אף אינם יודעים להסביר הוצאת המשפחות של הרוסים וכו'. צריך לעשות אתם עימות מודיעיני פה ובארה"ב. הנציג שלנו שם ואנשינו כאן. הם הרבה דברים אינם יודעים להסביר.

ראש הממשלה:

ביקשתי להבריק לשלו, ששמחה יצא עוד הלילה וביקשתי את שלו שיעשה הסידורים להשיג האנשים בבית הלבן בכל עת.

שר הבטחון:

On the face of it

הנקודה היא ש-

יש חילוקי דעות עם ארה"ב. השוואת ידיעות (השר גלילי מצטרף ושר הבטחון חוזר על הנקודות שהעלה עד לשלב זה).

ענין יציאת הרוסים הפך כבר להיות בקנה מידה גדול. זה בתהליך של בצוע. יוצאים אלפים. חיוני עתה לנסות ולהתיישב מודיעינית עם האמריקאיים. ירדן - מה שידוע בשלב זה הוא על התברקות אינטנסיבית בצופן, הלוך ושוב, בינם לבין מצרים וסוריה.

סוריה ומצרים לא ישאירו את ירדן. מברקים בקוד מציע גם ברגע זה לא לתת אזהרה למלך. אך לעצמנו, למטה, אם הראדרים הירדניים יתחילו לפעול, להפציץ אותם. המצרים יבקשו מהם כיסוי מכמ"י. התחנות הקודמות אינן פועלות, אם תתחלנה לפעול - נחסל. אז תהיה השאלה אם להתרות בו או לא. לא נכנסתי לנושא מה ירדן עשויה לעשות נגדנו. הדבר המידי הוא המכ"ם.

ראש הממשלה:

האם נדע זאת ?

נדע.

ראש אמ"נ:

השר י. גלילי:

אם המכ"מ יתחיל לפעול, נורידו מיד.

שר הבטחון:

אם המכ"מ יפעל בעוד שעתיים - בעוד שעתיים וחמש דקות נורידו.

(08.05, 6.10.73)

שר הבטחון:

המלך עלול לעמוד בלחץ קשה של המצרים בענין הרדאר. המצרים זקוקים לו מאד. בעיקר לגבי רמת-דוד. אם הוא יפעיל את המכ"מ, אני בדעה שיש לתת למטה להחליט מה לעשות. אני מבקש עתה אופציה. לא נגיד לו עתה כלום.

עכשו שני דברים יותר רציניים:-

(1) מכה מונעת;

(2) גיוס מלואים.

באשר למכה מונעת. מבחינה מהותית, לא יכולים להרשות לעצמנו לעשות זאת הפעם. אם רק מצרים תחוקף, נוכל להכות בסורים. על-סמך הידיעות שיש עתה, לא נוכל להכות מכה מונעת. אפילו חמש דקות קודם, אי-אפשר. אם נהיה במצב שמצרים התחילה והיא התחילה לבד, נוכל להכות גם בסוריה. עקרונית, אם לא יפתחו באש, לא נפתח באש.

בענין גיוס המלואים. הרמטכ"ל ימסור, אחר-כך, פירוט הכוחות. 300 בסיני ו-180 ברמה (סנקים). דדו רוצה גיוס יותר גדול. אני מסוייג. אני מציע לגייס את כל מילואי חיל האוויר, לגייס אוגדת שריון בגולן ואוגדה לסיני. זה יכול להגיע ל-50-60 אלף איש. יגלוש אולי לקצת יותר מזה. גיוס זה יש לעשות עד 18.00. אנו צריכים לגולן עוד סנקים וכן גם לסיני. צריך להיערך. בחזית הירדנית - לא. אם הדברים יחמירו ותתחיל אש - נגייס את המערך המלא. אחרת יהיה שאנו עושים מלחמה. גם כך יגידו זאת. לו הייתי חושב שאין מנוס, הייתי מגייס הכל. עד הערב הגיוס המוגבל וכוחות אלה יתכוננו לפעולה עד מחר בבוקר. אם בלילה נרצה לגייס עוד - נגייס. בענין זה יתכן שיש לרמטכ"ל דעה שונה.

הרמטכ"ל:

קראתי המברק של האיש של צביקה. השדר אוטנטי. בשבילנו זו

החראה קצרה מאד.

אם יתקפו בעוד 10 שעות, אנו ערוכים באופן מקסימלי עם הצבא

הסדיר. אך לא גייסנו מלואים בכלל. עצמת צה"ל היא 25% סדיר ו-75% מלואים.

הרמטכ"ל:

כחוצאה מזה צריך להגדיל מיד את הכח. לגיוס המלואים אנו צריכים לפחות כ-24 שעות. מילואים שאנו מגייסים עתה, אפשר להפעילם מחר בבוקר יום א' יוכלו להיכנס לקרב. המילואים שלא נגייס עכשו - לא יוכלו מחר להשתתף במלחמה. הם יכנסו לפעילות רק ביום ב' בבוקר. מילואים שלא נגייס עכשו - זה הפסד של יום. לכן אני בעד גיוס גדול. אני מחייב גיוס של צא כ-200.000 חייל. זה המערך הלוחם. אני לא זקוק לכולם היום. גיוס כל אמילואי חיל האוויר, השלמות ליחידות הסדירות, גם לחטיבות הסדירות יש פונקציות מלואים. זה הצבא הלוחם. 4 אוגדות משוריינות פלוס ארטילריה ותחזוקה. גיוס כזה צריך לחשוב בסדר גודל של כ-200.000 איש. עם כח זה נהיה ערוכים עד מחר בבוקר בצהריים, באופן יותר יסודי. אם נגייס פחות מזה, מחר אוכל לחגבר, מבחינה הגנתית נוכל לבלום. אך נהיה מוגבלים למהלכים הגנתיים. בעוד שאם יהיו יותר כוחות, נוכל לתקוף ולעבור להתקפת נגד. כמובן, שאם תתחיל מלחמה, פרוגים על צפת וטבריה והפצצות וכו', זה יפחית מהירות הגיוס. אם אצליח לגייס ולנוע בלילה, זה יותר טוב. אני פחות חשוף. לכן אני מציע את הגיוס הגדול. אם לא נעשה את הגיוס הגדול, אני לא רואה פחות מ-70-80 אלף. מבחינת האימפקט הבינלאומי-מדיני - זה לא משנה אם נגייס 70 או 200 אלף איש. בעצם יתכן שזה ישפיע, כי הערבים יבינו שהם איבדו את יתרון ההפתעה. מצד שני, הגיוס יביא לכך, הוא מפליל אותנו. יאמרו שגייסנו על מנת לפתוח במלחמה. מוטב שיגידו שאנו פתחנו וננצח. ממילא יגידו זאת. אני בעד הגיוס הגדול. זה באשר לגיוס.

באשר למכה מונעת. מכה מונעת היא כמובן יתרון עצום.

היא תחסוך הרבה חיים. אם נכנס למלחמה שהשלב הראשון שלה הוא בלימה, - ויש לי בטחון שנעמוד בה - ואח"כ תקיפה, זו תהיה מלחמה רצינית.

מבחינה אופרטיבית: אנו מסוגלים היום בשעה 12.00 להשמיד

את חיל האוויר הסורי בשלמותו. אנו צריכים אחרי זה עוד 30 שעות לחיסול מערך הטילים. אם הם מתכוונים לתקוף בחמש (17.00), בשעה זו חיל האוויר יפעל חופשית נגד הצבא הסורי. זה מה שאנו יכולים לעשות. אותי זה מאד מפתח מבחינה אופרטיבית. לא מוכרחים להחליט עתה בעניין זה, יש זמן של ארבע שעות להידברות עם האמריקאים. אם הם מגיעים לאותן מסקנות כמונו, אם הם תוקפים הערב - זה הישג הפתעתי שלהם. יתכן שעד הצהריים גם האמריקאים יגידו שההתקפה היא ודאית ואז יכול להיות שאנו יכולים לעשות המכה המונעת.

הרמטכ"ל:

אם לא יהיו חנאים נוספים, חיל האויר מוכן לחקוף במקביל. במלחמה, הם מתכוונים לפתוח בחקיפה על השדות שלנו. הם יכולים להקטין, באופן משמעותי, את הכח שלנו, באם יפגעו בשדות. שיבוש וצמצום יכולת ההפעלה שלנו. מה שמקנה לנו הסיכויים הטובים ביותר, זה מכה מונעת על סוריה היום, לפני הצהריים.

אם נפעל לפי האפשרות השניה, כלומר חקיפה במקביל, לא נוכל להכות הטילים היום. הם יוכלו בהתקפה יבשתית לחדור פה ושם, אין הרמטיות, הם יוכלו לחקוף מטרות גדולות.

ראש הממשלה: השאלה היא אם לדאוג לכך שתהיה האפלה הלילה.

שר הבטחון: יש הג"א וכו', והם ידאגו לכך.

עוזר שהב"ט:

אם נגייס כל המלואים, מחר המשק משותק. אנו מאורגנים לטפל בכך. החולשה העיקרית היא הרכב. צה"ל לוקח הכל. הדברים הרגילים נחקעים. זה בדרך כלל האחריות של המשרדים הנוגעים בדבר. מזון, דלק וכו'. בגלל הפתאומיות, זה יכביד מחר ומחרתיים.

השר י. גלילי: לגבי המכה המונעת, לכמה זמן התראה אתה צריך?

הרמטכ"ל: אנו מוכנים ב-12.00 לבצע. בין חיל אויר וטילים אנו צריכים ל-3 שעות. לחיל האויר יש זמן מ-12.00 עד 16.00. אחרי 13.00 אי-אפשר להספיק גם את הטילים.

ראש הממשלה: מה היכולת שלנו בכוחות עצמנו לדעת מה מתרחש?

ראש אמ"נ: אנו יודעים מה מתרחש. הם במצב שהם יכולים לצאת להתקפה כל רגע. המערך הקדמי מתאים להגנה ולהתקפה. עכשו יש סימנים שהוא

בהתקפה.

הרמטכ"ל:

הסורים קידמו הלילה את הארטילריה הבינונית, כלומר הם בהחפזה ולא בהגנה.

ראש אמ"נ:

הם בשלים אטכנית ומבצעית למלחמה, לפי התכנית שאנו יודעים עליה. הכל מוכן. אבל:-
א. למרות העובדה שהם מוכנים, לפי דעתי, הם יודעים שיפסידו. סאדאת היום לא במצב שהוא מוכרח לעשות מלחמה. הכל מוכן, אך אין כורח. והוא יודע שהמאזן לא השתפר.

ראש הממשלה:

היו תאריכים ודיבורים. הפעם זה אחרת ?

ראש אמ"נ:

הפעם זה אחרת. הוא עוד לא נתן הפקודה לצאת. יתכן שעד הרגע האחרון ירתע. יכול להיות שאנו יכולים להשפיע ~~אז~~ על מה שהוא יעשה, או יחליט.

השר גלילי: על ידי ?

ראש אמ"נ: (1 גיוס; 2) אט למשל נפעיל את האמריקאים ונגיד לו, באמצעותם, "אנו יודעים שאתה הולך לתקוף, אנו מזהירים. אנו מחכים, אין לך הפתעה." בין עכשו להערב, יתכן שזה ישפיע. יש עוד דברים שאפשר לעשות.

השר גלילי:

האם ישנו הבדל אופרטיבי אם הוא בעוד שעה ידע שאנו יודעים ?

ראש אמ"נ:

לנו זה לא מוזיק, אלא אם אנו רוצים להקדים. פה מצב לגמרי שונה בהשוואה ל-1967. הוא לגמרי מוכן. אך הוא חי בהרגשה שיפסיד. אולי אני טועה, אך הוא יודע שלא השתנו יחסי הכוחות.

השר גלילי:

המקור של צביקה אומר, ניתן לסכל המלחמה ע"י הדלפה. צביקה מציע לנסות זאת. אפשר להשתמש ולהזכיר כל הפרטים, פרט לתזוזת מקום משכנו של הנשיא ועוזריו.

ראש אמ"נ:

כל המנגנון להליכה למלחמה עובד, אך הוא עוד לא נתן הפקודה לפתיחה. ואפילו אילו נתן היה יכול לבטל. יתכן שפעילות שלנו תרחיק אותו או תתן לו אמחלא.

ראש אמ"נ:

בענין הרוסים. הם התחילו לצאת ביזמתם, גם מצרים וגם מסוריה. תחילה נשים וילדים, אך גם גברים. בסוריה מצב היחסים קורקטי. הסורים עוזרים. אין ידיעות על קונפלקטים. הרוסים חוכרים כל כלי שיט אפשרי. מביאים כלים להוציא את האנשים. הסיבות לכך: (1) הם הגיעו למסקנה שהסורים והמצרים הולכים למלחמה, והם הגיעו למסקנה שאינם יכולים למנוע או להשפיע.

שר הבטחון: לסדר. מציע קודם להחליט על ענין המלואים.

ראש הממשלה: אני שוקלת. יש ענין ההשפעה על המשק מחר. אם באמת מלחמה, זה לא אסון. אם תהיה מלחמה, אז לא נבין מדוע היה עיכוב של 12 שעות. יש מקומות שיש כבר הרגשה שמהו קררה.

אשר למכה מונעת, הלב נמשך, אך עוד נראה. מה יהיה אם באמת נקבל את העצה של החבר הזה, מדוע לא ניזום אנו שה-בי.בי.סי, ה-סי.בי.אס ואחרים יודיעו על הרוסים. שהרוסים מפנים את סוריה ומצרים ולתח הערכה מדוע הם עושים זאת. שנית, אולי אפשר קצת, לכל הפחות, להדליף לסוכנויות, מה נעשה על הגבולות. זאת אומרת, להרוס אצלם את האשליה של הפתעה. ב-1967 הם לא ניסו להסתיר. הפעם הם מסתירים מתוך הנחה שאיננו יודעים. במידה וזה לא יכול להזיק לנו, אם הם יודעים שאנו יודעים, זה מכביד עלינו או לא?

שר הבטחון: אם תאשרי גיוס מלואים גדול, לא אתפטר. אך המלצתי היא לגייס

כל חיל אויר, לגייס אוגדה לצפון ואוגדה לדרום. בלילה נראה

שצריך לגייס - נגייס. הנימוק שלי הוא לא משקי. אני בעד זה שהאמריקאים יאמרו לרוסים שהערבים הולכים למלחמה וכו' ושיפרסמו. אני חושש שכל אמצעי החקשורת יגידו שאנו הולכים לתקוף. גיוס מלא לפני שנורתה אפילו יריה אחת וכו'. מיד יגידו שאנו התוקפנים. אינדיקציה למצב, להלך המחשבה בענין זה, הוא הקביעה האמריקאית שהמצב הוא דפנסיבי. ההערכה שלנו השתנתה כשהרוסים התחילו לצאת. לזה לאמריקאים אין הסבר. בכל אופן, לא מן הנמנע שגם האמריקאים יגידו שלא עמדה להיות מלחמה, אבל צה"ל וישראל דחפו.

שר הבטחון:

אני מחייב להגיד לאמריקאים על גיוס המלואים. לפי הערכתי אם חיל אויר יהיה מגוייס מלא פלוס 2 אוגדות בחור מהלך ראשון מ-05.00 עד 17.00 - זה עונה על הענין, ואם לפנות ערב הדברים יחמירו, נקדים בכמה שעות השלמח הגיוס. אני לא חושש שישראל תהיה מופצצת והכבישים יהיו סתומים וכו'. אני מאמין שנשלים הגיוס גם מחר. זה לא כמו ב-1967. המלחמה תחיל בסואץ ובגולן. חשוב שלא יגידו שאנו פתחנו.

ראש הממשלה: מדוע שלא נעשה עבודה פרללית. נודיע פה ונודיע שם (לאמריקאים). לזמן את קיטינג אלי ולהגיד לו הערכתנו, שהשכנים הולכים לתקוף. השאלה היא אם להסתפק רק באמריקאים או להכניס לזה עוד מהסגל הדיפלומטי פה.

אני בעד רק להגיד לאמריקאים. אם נזמין רבים, יגידו שאנו עושים סצנריו מפני שאנו רוצים אליבי.

שר הבטחון:

ראש הממשלה: נלך עפ"י תורת השומר הצעיר. בשלבים:

(1) גיוס שאין ספק לגביו, לפי תוצאות הדיבור עם האמריקאים נגבירו.

(2) מכה מונעת - נורא מושך. אבל זה לא 1967. הפעם העולם מתגלה בכל נבזותו. לא יאמינו לנו. אם יתחילו רק בדרום אז ממילא אין בעיה. אך גם זה נראה במשך היום.

ראש הממשלה מנחה את גזית להודיע מיד לשלו בושינגטון מה אנו עושים, הזמנת קיטינג והפעלת המודיעין גם פה וגם בארה"ב.

09.05

השר גלילי:

מסכים בענין פינוי הילדים מהגולן.

שר הבטחון:

אמרתי לדדו לא לעשות היום סיורים באויר מעבר לגבול. צריך שיהיה ברור שלא אנו התחלנו במלחמה.

צריך להזמין גם את ההולנדים וגם את האיטלקים ולחשוב עוד את מי להזמין.

ראש הממשלה:

אולי כדאי לספר לשאח. נגיד זאת שם. בשביל היחסים.

ראש אמ"נ:

צריך לכלכל צעדינו היטב. שלא תהיה פניקה.

שר הבטחון:

רק לאמריקאים נגיד שיש ידיעות על מלחמה היום.

ראש אמ"נ:

צריך להגיד שהרוסים יוצאים, שיש ידיעות על ריכוזים בגבולות, ושיש שם גיוס. אך בשלב זה נאמר זאת רק לאמריקאים.

ראש הממשלה:

אני מוכן לגיוס לא מלא. אך אני רוצה את ארבעת האוגדות המשורינות. כל הכנותי שהיום בשעה 18.00 תיפתח מלחמה.

הרמטכ"ל:

גיוס כל חיל האויר ו-4 אוגדות משורינות. אני מחפש לעצמי מצב יותר טוב. הסך הכל הוא עוד 30 אלף איש.

זה מינימום גיוס של 100-120 אלף. מבחינת האימפקט מי ידע אם זה 70 או 100 אלף.

עוזר שהב"ט:

מבחינת האימפקט המדיני, אם לא מודיעים מיד על גיוס כללי, אז 70 או 100 אלף, זה לא משנה.

ראש הממשלה:

מודיעים משהו לשכך?

השר גלילי:

אני מחכה לתשובה.

ראש הממשלה:

מבקש הגדרה מדויקת מה מגייסים.

שר הבטחון:

מגייסים:-

הרמטכ"ל:

(1) את כל חיל האויר;

(2) את ההשלמות למערך הסדיר, כלומר המילואים של היחידות

הסדירות. מבחינה מספרית זה 10-12 אלף איש.

הרמטכ"ל:

(3) ארבע אוגדות מלואים ומה שצריך לשרת אותן.
באוגדה יש כ-12 אלף איש. 4 אוגדות הן 45 אלף איש.
את זה צריך להכפיל (להוסיף השוליים וההשלמות).

סך הכל גיוס 100-120 אלף איש כולל הכל בכל.

שר הבטחון: לא שיניתי דעתי.

ראש הממשלה: מה המספר שלך ?

שר הבטחון: פחות מהחצי. הבעיה שלי היא פנימית וחיצונית. מה אנו צריכים לעשות במצב הזה. ודאי שטוב שהמערך המלא יהיה מגוייס. ואני ער למצב שהוא לא יפתח באש. השאלה היא מה אנו צריכים לעשות היום בבוקר. להכפיל הצבא הסדיר, נגיע ללפנות ערב ונראה.

אך להכניס את המדינה לגיוס מלא כשאנו מאד פגיעים הן כלפי חוץ והן כלפי פנים. האם אנו צריכים לעשות מצב רוח של מלחמה וכו'. השיקול הפנימי לא תופש. אך היות ואני מעריך שב-24 שעות אנו יכולים להרשות לעצמנו זאת, אז נעשה המהלך הראשון בקושי ולהתחיל זאת טוב מבחינה בינלאומית. היום הגורם הקובע יהיה חיל האויר. חיל האויר הוא המשמעותי ביותר.

הרמטכ"ל: מחר חיל האויר לא יכול לתקוף בקוויים.

שר הבטחון: לא עושים עדיין תוכניות אופרטיביות. אם נגייס בערב יהיה לנו רק פיגור של 8 שעות. לעצמנו ולאחרים הייתי מתחיל התחלה צנועה, על כל הקשיים הכרוכים בכך. זה ישרת אותנו.

ראש הממשלה: מה זה קשיים ?

שר הבטחון: שנצטרך בפחות כוחות לעמוד בחזיתות ויהיה לנו יותר קושי בגיוס בזמן המלחמה.

הרמטכ"ל:

אם הסורים פורצים לגולן, אני עם עוד אוגדה מכה לכיוון
דמשק, ועם עוד אוגדה ^{בג'יה} בחלב.

שר הבטחון:

אם יותר כוחות - מצבנו יותר טוב. במלחמה לגייס, פחות טוב.
אך זה לא מצב שבקווים יחסרו לנו כוחות. אבל אני לא מתעקש
על זה.

ראש הממשלה:

יש לי קנה מידה אחד: אם באמת תהיה מלחמה, אנו צריכים להיות
במצב הטוב ביותר. כלפי חוץ אם תהיה מלחמה, מוטב שיכעסו
עלינו ושמצבנו יהיה יותר טוב. איש לא יוכל למדוד בדיוק כמה גייסנו.
אנו צריכים לחשוב עוד פעם ולהחליט. אם תהיה מלחמה - אנו
צריכים להיות במצב הטוב ביותר.

שר הבטחון:

הכי טוב, פירושו גיוס מלא.

ראש הממשלה:

שלא יהיה מצב שבמכה ראשונה יפגעו יותר מאשר אילו היה לנו
יותר כח. קנה מידה אחד: אם מלחמה, אז כמה שאפשר פחות פגיעות.
באשר למכה מונעת - לא נוכל להסביר זאת, אך גם כאן, נראה
במשך היום. אם המצרים יפתחו והסורים לא יצטרפו נכה גם בסורים.

שר הבטחון:

ברור.

השר י.אלון:

אם הסורים יתחילו, והמצרים לא יצטרפו, מה עם המצרים ?

הרמטכ"ל:

כן"ל.

שר הבטחון:

אני לא בטוח שהסורים יפעלו כך, אצך במקרה הראשון נוציא
אותם מן המערכה קודם כל.

בשעה 09.20

שר הבטחון מסכם כי על הרמטכ"ל לגייס את כל המערך כפי שהוצע
ע"י הרמטכ"ל.

=====